

Toespraak van Konrad Adenauer naar aanleiding van de constitutie van de Bijzondere Ministerraad van de EGKS (Luxemburg, 8 september 1952)

Légende: Op 8 september 1952 houdt de Duitse bondskanselier Konrad Adenauer in Luxemburg de openingstoespraak van de Bijzondere Ministerraad van de EGKS, waarvan het voorzitterschap hem volgens de alfabetische orde toestaat. In de toespraak beschrijft hij onder meer de taken van dit lichaam.

Source: Projet. Procès-verbal de la première session du Conseil tenue à Luxembourg du 8 au 10 septembre 1952, PV Col 1/52. Luxembourg: Conseil de la Communauté européenne du charbon et de l'acier, 22.09.1952. 12 p. p. Annexe I a.
Archives centrales du Conseil de l'Union européenne, B-1048 Bruxelles/Brussel, rue de la Loi/Wetstraat, 175.

Copyright: (c) Translation Centre Virtuel de la Connaissance sur l'Europe (CVCE)
All rights of reproduction, of public communication, of adaptation, of distribution or of dissemination via Internet, internal network or any other means are strictly reserved in all countries.
Consult the legal notice and the terms and conditions of use regarding this site.

URL:

http://www.cvce.eu/obj/toespraak_van_konrad_adenauer_naar_aanleiding_van_de_constitutie_van_de_bijzondere_ministerraad_van_de_egks_luxemburg_8_september_1952-nl-02b057d9-1c31-4bdc-8ad3-64c274b46831.html

Date de dernière mise à jour: 01/08/2016

Toespraak van Konrad Adenauer (Luxemburg, 8 september 1952)

Excellenties, dames en heren !

Overeenkomstig de bepalingen van het Verdrag betreffende de oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal zijn de ministers van buitenlandse zaken en de ministers van economie van de zes verdragsluitende landen – Duitsland, België, Frankrijk, Italië, Luxemburg en Nederland – vandaag samengekomen om de in het Verdrag bepaalde Raad van Ministers te vormen en hun functie op te nemen. Als vertegenwoordiger van het land dat in alfabetische volgorde eerst staat, is mij de eer te beurt gevallen om de eerste Voorzitter van deze Raad van Ministers te zijn.

Ik begroet eerst de ministers van de Luxemburgse regering en dank u namens de Raad voor het onthaal dat de stad en het land Luxemburg de instellingen van de Gemeenschap bereid hebben. Het onthaal van zulke instellingen zorgt voor menig ongemak, en daarom bedank ik de Luxemburgers des te meer omdat zij deze ongemakken op zich genomen hebben. Mijn bijzondere dank gaat uit naar collega Bech.

Ik begroet de Voorzitter en de leden van de Hoge Autoriteit. Ik ben ervan overtuigd dat de instellingen van de Gemeenschap nauw zullen samenwerken.

Ik begroet verder de leden van het bij de Luxemburgse regering geaccrediteerde diplomatieke korps, evenals de vertegenwoordigers van de Britse missie en van de missie van de Verenigde Staten van Amerika bij de Hoge Autoriteit, wier afvaardiging garant staat voor een nauwe band tussen de Gemeenschap en deze beide landen.

Met de vorming van de Raad treedt vandaag, nadat de Hoge Autoriteit reeds een maand geleden aan het werk is gegaan, de tweede instelling van de Gemeenschap in werking.

Een grote taak met veel verantwoordelijkheid

De opdracht die hem wacht, is omvangrijk en brengt veel verantwoordelijkheid mee. Hij is het federatieve orgaan van de Gemeenschap. Als dusdanig heeft hij volgens het verdrag een dubbele taak.

Enerzijds fungeert hij als gemeenschapsorgaan, oftewel als orgaan van de supranationale constructie die, voorzien van eigen soevereine rechten, nu onafhankelijk naast de staten staat. Als gemeenschapsorgaan is de Raad betrokken bij de ordening en het beheer van de soevereine rechten die de Lidstaten hebben afgestoten en aan de Gemeenschap hebben overgedragen. Hij is in deze hoedanigheid door het verdrag geroepen tot uitgebreide medewerking aan de regelingen die door de Gemeenschap getroffen moeten worden: hij wordt gehoord in alle wezenlijke maatregelen van de Hoge Autoriteit, en in belangrijke gevallen is zijn toestemming of beslissing vereist. In bijzonder belangrijke aangelegenheden moet hij een unaniem besluit nemen.

De Raad van Ministers heeft nog een tweede taak. Hij vertegenwoordigt niet alleen de belangen van de Gemeenschap op het gebied van de overgedragen soevereine rechten, maar neemt ook de belangen van de Lidstaten waar op het gebied van de soevereine rechten die in hun handen blijven. Dat geldt zowel voor algemeen economische aangelegenheden als voor andere kwesties van het staatsleven, in het bijzonder politieke vraagstukken die verband houden met de activiteit van de EGKS, voor zover de staten hun soevereine rechten niet hebben overgedragen.

Zo heeft de Raad van Ministers een verbindende en bemiddelende rol.

Hij staat op het kruispunt van twee vormen van soevereiniteit, een supranationale en een nationale. Hij moet de belangen van de Gemeenschap en die van de afzonderlijke staten op gelijke wijze dienen en een evenwicht vinden dat beiden ten goede komt. Hij moet, zoals het Verdrag zegt, de wederzijdse belangen harmoniseren. Daarmee krijgt hij als orgaan een taak waarmee ieder die zich inzet voor de éénmaking van Europa geconfronteerd raakt. Deze éénmaking kan immers niet de bedoeling hebben een Europees

centralisme tot stand te brengen. Ze moet zich, zoals het Verdrag over de Defensiegemeenschap zegt, op federale of confederale basis voltrekken of ze zal zich helemaal niet voltrekken. Ze moet evenzeer rekening houden met de veelvuldigheid en de bijzonderheden van de afzonderlijke staten die uit het verleden resulteren, als wel met de uniforme samenvatting die een dwingende eis is voor de toekomst.

Een moedig werk

De taak die wij op ons genomen hebben, is een moedige taak. De ontwikkeling van de nationale staten sinds het begin van de 19e eeuw heeft het gemeenschapsgevoel van de nationale staten niet bevorderd. Hoewel de Raad van Ministers de nationale belangen van de Lidstaten moet vrijwaren, moet hij zich er ook voor hoeden om deze taak als zeer dringend te beschouwen. Een zeer dringende taak is veeleer het bevorderen van de belangen van de Gemeenschap, zonder dewelke die zich niet kan ontwikkelen. Hij moet derhalve de supranationale constructie van de Gemeenschap, de Hoge Autoriteit, verder vrij laten in haar ontwikkeling en, indien nodig, deze vrijheid teweegbrengen..

Het zal niet eenvoudig zijn om de oplossing te vinden. Maar ik ben er zeker van dat het ons zal lukken. Wij worden gedreven door de grote krachten van ons tijdperk, en wat in de korte periode sinds de inwerkingtreding van het Verdrag betreffende de EGKS gebeurd is, besterkt ons in onze hoop.

Met oprechte dank halen wij ons de inspanningen voor de geest van al degenen die bij de voorbereiding van het Verdrag betrokken waren, denken wij terug aan de moedige conceptie van de Franse regering, van minister van buitenlandse zaken Schuman en van de huidige Voorzitter van de Hoge Autoriteit, de heer Monnet, toen zij met het plan voor de oprichting van deze Unie naar de Europese landen stapten.

Reeds vanaf de eerste samenkomst van de Hoge Autoriteit valt in haar een echte Europese geest te ontwaren. Wij hebben ook met dank en voldoening bij de oprichting van de Britse missie en de instelling van de missie van de Verenigde Staten bij de Hoge Autoriteit gezien dat deze machtige productielanden in samenwerking met de EGKS bereid zijn haar doelstellingen te realiseren. Deze samenwerking die – zo hopen wij – uit de oprichting van deze missies zal voortvloeien, zal de nu reeds grote betekenis van de EGKS nog verder vergroten, in een groot deel van de wereld voor economische groei zorgen en daarmee op vruchtbare wijze bijdragen tot welvaart en politieke verstandhouding.

De kracht van de feiten

De Gemeenschap voor Kolen en Staal draagt de naam „**Europese**“ Gemeenschap voor Kolen en Staal. Daarmee is tot uiting gebracht dat de oprichtende staten hopen dat zij niet tot hen beperkt zal blijven. Wij vertrouwen op de macht van de ontwikkeling. De EGKS is nu de fase van de opbouw en de planning voorbij. Het eigenlijke werk, het supranationale werk, is begonnen. Wij vertrouwen erop **dat de kracht van de feiten voor groei zorgt en ons vooruit drijft**, in welke vorm dan ook. Wij hopen nog in een andere zin op de kracht van de ontwikkeling. Er is heel veel gepland en gesproken over de oprichting van Europa. In de tijd van het nationale denken was dat bijna een vermetele gedachte en menigeen leek ze utopisch, ook al werd de noodzaak ervan erkend. Nu is de eerste stap gezet. Zoals wij hopen, begint daarmee voor ons continent een nieuw tijdperk, een tijdperk van vrede, eendracht en nieuwe welvaart. Het is een groot vooruitzicht dat zich voor onze geest opent, en ik ben ervan overtuigd dat ook hier weer menigeen die te veel achteruit blik, sceptisch naar de toekomst kijkt. Nu, de totstandkoming, de oprichting van de EGKS, de onderschrijving van het Verdrag over de Europese Defensiegemeenschap en de daarmee samenhangende verdragen moeten alle twijfelaars de moed en het vertrouwen geven dat Europa gestalte zal krijgen. Ik hoop dat de besprekingen en de besluiten van de Raad van Ministers voor verdere, en wel grote vooruitgang zullen zorgen. In het belang van de vrede, in het belang van de vooruitgang moeten en zullen wij Europa oprichten.